

Către

Curtea Constituțională a României

Palatul Parlamentului, intrarea B1,

București, Calea 13 Septembrie nr.2, Sector 5, cod 050725

Email: registratura.general@ccr.ro , registratura.jurisdictionala@ccr.ro

Plângere prealabilă pentru sesizarea/auto-sesizarea Curții Constituționale a României, în baza art.51, art.52, art.146 din Constituția României, art. 8 din legea 55/2004, în vederea analizei/reanalizării procesului electoral privind alegerea Președintelui României și emiterea unui act administrativ de intrare în legalitate.

Domnule președinte al Curții Constituționale,

Subsemnatul _____,
domiciliat/ă în _____,
Posesor/are al/a CI/Pașaport seria _____, nr. _____, CNP _____,
eliberat de _____, email _____,
în calitate de cetățean al României cu drepturi depline

Solicít următoarele

1. Declararea neconstituțională a pct. 13 al art. I din legea 232/2004 de modificare a legii 47/92 art. 11 alin. 1 pct. 3 prin care și hotărârile CCR devin general valabile și obligatorii, în raport de art. 147 alin. 4 din Constituție, care prevede că doar deciziile sunt **general obligatorii** și au putere numai pentru viitor, de la data publicării.

Considerăm că și această prevedere legală a condus la interpretarea greșită a obligativității Hot. 32/2004, având ca efect o aplicare defectuoasă.

2. Constatarea, în baza art. 97 alin. 1 coroborat cu art. 83 alin. 1, art. 98 alin. 1 și 2 și a art. 146 lit. g din Constituție, a **vacantării** funcției de Președinte, începând cu data de 22.12.2024, **pentru imposibilitatea definitivă a exercitării atribuțiilor mandatului limitat de 5 ani.**

3. Constatarea condițiilor pentru **interimatul funcției de Președinte** în baza art. 146 lit. g coroborat cu art. 97 alin. 1, art. 98 alin. 1 din Constituție și art. 44 alin. 1 și 2, art. 45 din legea 47/1992 a CCR.

4. Sesizarea Parlamentului privitor la **vacantarea și a condițiilor privind interimatul** cf. legii 47/1992 coroborat cu art. 146 lit. g, din Constituție.

5. **Sesizarea guvernului privitor la reluarea scrutinului, cu respectarea prevederilor legii 370/2004** și a celorlalte acte elaborate în condițiile acesteia.

În baza art. 146 lit. f, CCR veghează asupra procesului electoral iar în baza art. 3 din legea 370/2004, are atribuțiuni de a solicita Guvernului existent sau celui interimar reluarea alegerilor anulate prin întreruperea scrutinului, respectiv **reluarea de la turul 2.**

6. Măsuri de **restabilire a ordinii de drept** și de desemnare a organelor de conducere executivă cu respectarea prevederilor legale.

Considerații

Potrivit art. 97 alin.1 din Constituție, vacanța funcției de Președinte al României intervine și în caz de imposibilitate definitivă a exercitării atribuțiilor.

Art. 83 alin. 1 prevede în mod expres durata mandatului Președintelui României, care este de 5 ani începând cu data depunerii jurământului.

Hotărârile CCR nu pot și nu trebuie să fie general valabile și obligatorii, așa cum, neconstituțional, prevede art. 11, alin. 3, din legea 47/1992.

Acceptarea acestei teze ar însemna că președintele ales să aibă puteri depline încă de la pronunțarea deciziei de validare a scrutinului nemaifiind necesară depunerea jurământului.

De fapt și de drept, Constituția prevede la art. 147, alin. 4 că numai **deciziile CCR sunt general valabile și obligatorii** de la data publicării în Monitorul Oficial, nici un alt act emis în baza exercitării atribuțiilor legale neavând această putere.

În raport de motivele de mai sus, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea pct. 13 al articolului I din legea 232/2004 de modificare a legii 47/1992, prin care s-a adăugat neconstituțional alin. 3 la art. 11, dând hotărârilor putere general obligatorie.

CCR trebuie să restabilească domnia legii supreme astfel încât, orice alt act emis de CCR - în afara deciziilor, să nu devină general valabil și obligatoriu. Prin urmare, nici Hotărârea 32/2024 a CCR nu este obligatorie și general valabilă, având doar caracter de recomandare pentru cei implicați în procedura de alegeri.

Conform art. 61, alin. 1 din Constituție, Parlamentul României este unica autoritate legiuitoare a țării, CCR fiind autoritatea competentă să vegheze la respectarea constituționalității legilor și de a le pune în acord cu prevederile constituției sau de anulare a legiilor constatăte ca fiind neconstituționale.

Hotărârea 32/2024 a CCR nu poate adauga sau modifica legea 370/2004 sau alt act normativ.

Conform art. 108, alin. 1 și 2 din Constituție, Hotărârile de Guvern sunt acte administrative emise în aplicarea legilor și acestea pot fi contestate sau anulate prin procedura contenciosului administrativ, conform legii 554/2004. Nu este în competența CCR anularea unor acte administrative, printre care și hotărârile de guvern, astfel cum se solicită prin hotărârea 32/2024.

Considerentele care stau la baza hotărârii 32/2024, astfel cum sunt ele prezentate și redactate, nu pot avea valoare juridică obligatorie deoarece acestea sunt opinii, considerații, motivații, pe care curtea le-a avut în analiza finalizată cu emiterea dispozitivului hotărârii așa cum este el redactat.

Este esențial să se înțeleagă corect diferența între **libertatea de exprimare** drept garantat de Constituție conform art 30 și CEDO art 10, care se aplică la promovarea de bună voie, fără obligații, pe bază de voluntariat, așa cum a considerat fiecare, în orice mod, inclusiv pe rețelele de socializare și **dreptul la informarea corectă ca obligație constituțională pentru presa** cf art 31 al 4 și 5 care, beneficiind de fonduri substanțiale, provenite din suvenții bugetare, distribuite discreționar în baza legii, au favorizat net unii candidați în defavoarea candidatului Călin Georgescu.

Voluntariatul este admis în condițiile legii și nu există încălcări ale legislației care să denaturează scrutinul în condițiile în care nu folosești sume care să fie ulterior solicitate pentru a fi decontate.

Referitor la informările comunicate către CSAT și reținute în motivarea hotărârii 32/2024, vă invederăm faptul că la punctul 67 a deciziei CCR nr. 17 din 21.01.2015 publicată în Monitorul Oficial nr. 79 din 30.01.2015, s-a statuat că **trimiterea la acte administrative, cu o forță juridică inferioară legii**, într-un domeniu critic pentru securitatea națională, cu **impact asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. 5** referitoare la principiul legalității. **O dispoziție**

legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile, a căror aplicare **să nu permită arbitrariul sau abuzul.**

Referitor la prelungirea mandatului președintelui, se constată că nu există nicio referire în dispozitivul hotărârii CCR 32/2024, acest fapt fiind menționat echivoc doar în considerente, astfel că hotărârea nu poate fi interpretată ca obligatorie iar prelungirea mandatului este ilegală.

În fapt, prelungirea mandatului președintelui, în mod legal, poate fi realizată numai **în baza unei legi organice** și exclusiv în cazurile menționate de art. 83 alin. 3, iar prevederile art. 83 alin. 2 trebuie interpretate numai în concordanță cu art. 83 alin. 1, și numai în cadrul mandatului limitat la 5 ani.

În aceste condiții, mandatul expres de 5 ani al ex-președintelui României, cetățeanul Klaus Werner Iohannis, a expirat la data de 21.12.2024, ora 24.00, dată de la care se află în **imposibilitate definitivă** a exercitării atribuțiilor **din punct de vedere juridic.**

Faptul că procesul electoral privind alegerea unui nou Președinte al României a fost *anulat* nu conduce la îndeplinirea condițiilor art. 83 alin. 2 din Constituție pentru ca sus-numitul să rămână în funcție. De asemenea, nu sunt întrunite nici condițiile art. 83 alin.3 din Constituție pentru ca sus-numitului să i se poată *prelungi* mandatul de președinte, întrucât nu există nici stare de catastrofă sau război nici lege organică a Parlamentului României pentru prelungirea mandatului de președinte.

Precizăm că între atribuțiile unui președinte *legitim* sunt: reprezentarea României în cadrul NATO și al Uniunii Europene, desemnarea unui premier care să formeze un guvern *legitim*, promulgarea legilor, numirea șefilor serviciilor secrete, numirea unui număr de trei judecători la CCR etc. iar în cazul creat prin aplicarea greșită a hotărârii CCR nr. 32/2024, s-a ajuns la situația în care, niciuna dintre aceste atribuții **nu mai pot fi exercitate, în mod legal**, de sus-numitul.

O dovadă în plus a celor susținute o constituie și faptul că, de la anularea alegerilor, fostul președinte, cetățeanul Klaus Werner Iohannis nu mai are credibilitate și nici legitimitate nemaifiind invitat la nicio întrunire internațională oficială.

CCR are atribuții să constate existența împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României, conform art. 146 lit. g și f din Constituție, care dă în competența CCR atribuția de a veghea la procedura pentru alegerea Președintelui.

Potrivit art. 142 alin.1 din Constituție CCR este garantul supremației Constituției. Ori, supremația Constituției înseamnă aplicarea prioritară a dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Constituție, România fiind un stat de drept, democratic și social iar nu un fief al unei dictaturi în devenire.

Supremația Constituției înseamnă și aplicarea prioritară a dispozițiilor art. 2 din Constituție, din care rezultă că suveranitatea națională aparține poporului român pe care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte. Niciun grup și nicio persoană nu are căderea de a exercita suveranitate în nume propriu.

Este vizibil, ultragiant și anti-democratic faptul că sus-numitul, precum și forțele politice care îl susțin, sunt în postura de a fi uzurpat suveranitatea națională, pe care azi o exercită în nume și interes propriu. O asemenea stare de fapt este anti-constituțională, intolerabilă și provoacă zilnic consecințe deosebit de grave, fiind de interes public major intervenția CCR pentru restabilirea legalității și a statului de drept.

Starea de fapt actuală, anti-democratică, poate fi depășită doar prin constatarea de urgență a existenței împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României, vacantarea funcției, instituirea interimatului și reluarea procesului electoral. Un nou calendar electoral trebuie să permită finalizarea etapele legale neefectuate precum și cele la care s-au constatat nereguli ca urmare a verificărilor efectuate de la data întreruperii procesului prin efectul hotărârii 32/2024.

Vegherea procedurii de alegeri a Președintelui, conform art. 146, lit. f, înseamnă și deblocarea pentru continuarea procesului electoral, mai ales dacă, de fapt, **nu au fost constatate și dovedite, conform legii, fraude electorale**. Trebuie avut în vedere faptul că au fost alocate, de la bugetul de stat, sumele necesare retribuirii întregului personal și cheltuielile instituțiilor angrenate în procesul electoral, care trebuie lasate să-și finalizeze atribuțiunile specifice.

Mai mult decât atât se pune problema legalității OUG 143din 12.12 2024 prin care se dispune rambursări de sume substantiale urmare anularii procesului electoral , fapt ce poate aduce prejudicii grave bugetului de stat.

Hotărârea 32/2024 se bazează pe art. 3 din legea 370/2004 care dă atribuții CCR de a **veghea la respectarea prevederilor legii, în integralitatea ei**. Astfel, CCR poate **valida/invalida sau anula doar scrutinul electoral și nu procesul electoral**.

Mai mult decât atât, CCR poate **anula** procesul de votare, conform Legii 370/2004, art. 52, alin. 1, numai **în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau ordinea candidaților care vor participa la al doilea tur de scrutin**.

Doar într-o astfel de situație CCR poate anula scrutinul și dispune repetarea turului de scrutin în a doua duminică de la data anulării alegerilor (în cazul de față 15.12.2024).

Asadar, CCR nu poate, conform legii, să dispună anularea întregului proces electoral ci doar anularea **unor etape din procesul electoral și reluarea lor**.

În legatură cu respectarea prevederilor art. 146 lit. f din Constituție și a procesului legal prevăzut de legea 370/2004, este de menționat faptul că măsurile dispuse prin Decizia BEC nr. 230/06.12.2024 pentru punerea în aplicare a soluției CCR, pe baza unui simplu **comunicat CCR, sunt excesive și nelegale**.

Decizia BEC putea fi emisă legal doar după publicarea în Monitorul Oficial a Hotărârii nr. 32/2024. Emiterea deciziei BEC înainte de publicarea hotărârii CCR în Monitorul Oficial a condus la **împiedicarea exercitării dreptului de vot și încălcarea gravă a unui drept fundamental**.

Referitor la voturile exprimate, atât în primul tur cât și parțial în turul 2, nu există niciun dubiu că au fost exprimate în mod corect, prin consimțământ liber și neviciat. După rezultatele turului 1, validate de CCR, nu există nicio altă bază legală care să permită împiedicarea exercitării dreptului la vot consfințit de art. 36 din Constituție, art. 1 din Legea 370/2004 și art. 3 din Protocolul nr. 1 al CEDO și continuarea procedurii de alegere în turul 2.

Situația creată a condus la un blocaj instituțional de o complexitate și importanță majoră, CCR fiind obligată să dispună măsurile necesare reinstaurării statului de drept prin reluarea imediată a procesului electoral de la nivelul turului 2 cf. art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004.

De asemenea, considerăm că CCR trebuie să dispună și instituțiilor abilitate să ia măsuri pentru a rezolva, în condițiile legii, solicitările menționate în prezenta.

Împuternicesc pe..... să facă demersul necesar pentru transmiterea si înregistrarea prezentei la Curtea Constituțională, prin mijloacele legale potrivit legii

Drept pentru care semnez prezenta

Data_____

Petent_____